

Til Europa-Kommissionen
Generalsekretariatet
Direktorat E "Bedre regulering og institutionelle anliggender"
Kontor E.1 "Institutionelle anliggender"
1049 Bruxelles
Belgien

Her er mit bidrag til de centrale spørgsmål i høringen:

Hvordan bør borgerinitiativet i Lissabon-traktaten fungere i praksis?
Krav og procedurer for borgere i Europa, der vil planlægge, indsamle og aflevere 1 mio. underskrifter til EU-Kommissionen, og hvordan Kommissionen skal forholde sig, også hvis det afføder en folkeafstemning

Til passussen om, at "De vigtigste bestemmelser om borgerinitiativet findes allerede i Lissabontraktaten" har jeg den kommentar, at generelt skal EU-Kommissionen ikke kunne nægte eller lade hånt om et borgerinitiativ. Det skal indskrives i loven, der skal regulere paragraffen herom i Lissabon-traktaten. Når borgere på tværs i EU foranstalter 1 mio. underskrifter - eller mere, er det i sig selv et vigtigt signal til Kommissionen om, at en masse borgere interesserer sig for demokrati, og hvad der foregår i EU, at de har noget på hjerte og ønsker at blive hørt og taget alvorligt. De grundlæggende krav til et *borgerinitiativ* skal derfor også afbureaukratiseres og på let tilgængelig vis definere, hvorledes borgerne f.eks. opnår *folkeafstemning* om et emne, som underskriftsindsamlingen er genstand for. Det vil animere til, at EU borgerne debatterer og ytrer sig og tager initiativer, hvilket vel er essensen i og meningen med et velfungerende demokrati. Det må derfor ligeledes sikres, at Kommissionen efterkommer resultatet af en evt. folkeafstemning.

Vi er mange EU borgere, der i dag oplever magtesløshed og uigennemsigthed, med det der foregår i Bruxelles; derfor er det Kommissionens opgave at få borgerinitiativ og nærdemokratiet til at fungere i praksis.

1. Spørgsmål:

Mener De, at en tredjedel af det samlede antal medlemsstater ville udgøre "et betydeligt antal medlemsstater" som krævet i henhold til traktaten?
1/3 svarer til 9 medlemslande. Det synes jeg er for høj en tærskel, som vil virke begrænsende for initiativet og det arbejde, der skal igangsættes. Jeg mener, at når blot 4 lande ønsker en underskriftsindsamling, skal den startes. Kommissionen skal stille faciliteter til rådighed for indsamlingen ressourcemæssigt (bl.a. oversættelse til de forskellige landes sprog) og on-line (f.eks. oprettelse af et websted).

2. Spørgsmål:

Mener De, at 0,2 % af den samlede befolkning i hver medlemsstat er et rimeligt krav?
Nej. Befolkningstætheden varierer i de enkelte lande, og 0,2% vil være en urimelig høj tærskel f.eks. i Danmark. Derfor bør procentsatsen være langt lavere.

3. Spørgsmål:

Bør minimumsalderen for at støtte et europæisk borgerinitiativ følge valgretsaldere i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet i den enkelte medlemsstat?

Ja.

4. Spørgsmål:

Vil det være tilstrækkeligt og hensigtsmæssigt at kræve, at initiativer klart anfører genstanden for og formålet med det forslag, Kommissionen opfordres til at fremsætte? Bør der stilles andre krav til formen og affattelsen af et borgerinitiativ og i bekræftende fald, hvilke andre krav bør der da stilles?

Ja. Formålet og en begrundelse skal tydeligt fremgå såvel på papirunderskriftsark som on-line, så de 1 million mennesker klart ser, hvad de skriver under på, samt at deres underskrift kun anvendes til det, de skriver under på.

5. Spørgsmål:

Mener De, at der på EU-plan bør være en række fælles proceduremæssige krav til indsamling af underskrifter og til medlemsstaternes myndigheders kontrol og attestering af gyldigheden af underskrifterne?

Ja, der bør være fælles krav til de oplysninger der skal give, når man underskriver samt til indsamling af underskrifterne. En underskriver skal anføre fulde navn, adresse, land og fødselsdato (hvis håndskreven skal det ske med bogstaver) samt underskrift. De indsamlede lister skal tjekkes af de involverede landes myndigheder (f.eks. i Danmark Folkeregisteret).

I hvilket omfang bør medlemsstaterne kunne indføre særlige bestemmelser på nationalt plan?

Kommissionen skal så gnidningsløst, ubureaukratisk og billigt som muligt aftale med de pågældende landes myndigheder, hvilke regler, der skal gælde for verificering af underskrifter i det enkelte land. Reglerne vil være forskellige i de enkelte lande. Alle regler/informationer skal kunne ses on-line på hvert enkelt lands sprog, så initiativtageren på forhånd kan sætte sig ind i proceduren ved en underskriftsindsamling.

Er der behov for særlige procedurer til at sikre, at EU-borgere kan støtte et borgerinitiativ, uanset i hvilket land de har bopæl?

En webside med on-line regler/informationer skal stilles til rådighed af Kommissionen og skal oprettes i h. t. gældende regler for datasikkerhed.

Præsentationen af et borgerinitiativ skal ske i samarbejde med initiativtageren, så formålet tilgodeses og budskabet bliver klart for underskriverne.

Alle sprog skal kunne anvendes over landegrænserne.

Underskriftsark skal kunne udfyldes og underskrives af EU-borgere, hvor som helst de befinder sig i verden.

Det land hvor underskriveren er statsborger skal verificere personens identitet. Til

formålet skal der på websiden være en oversigt over de enkelte landes verificerende myndighed med angivelse af kontaktpersoner.

Bør borgerne kunne tilkendegive deres støtte til et borgerinitiativ over internettet?

Ja. Der skal kunne ske indsamling on-line via et website, som Kommissionen stiller til rådighed.

Hvilke sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til attesting af gyldigheden heraf bør der i så fald træffes?

Når der underskrives on-line kan gyldigheden af attesting sikres f.eks. ved en e-mail tilbage til underskriveren. Kun underskrifter fra EU statsborgere har gyldighed i f.t. reglerne om 1 mio. underskrifter.

Bør der fastsættes en frist for indsamling af underskrifter?

Ja. En underskriftsindsamling skal løbe indtil de 1 million underskrifter er opnået, eller max. 2 år. Initiativtageren til en underskriftsindsamling meddeler Kommissionen, hvornår perioden starter.

Startdatoen skal fremgå on-line på førnævnte EU-website.

7. Spørgsmål:

Mener De, at det er nødvendigt at have en ordning, hvorefter der er pligt til at registrere foreslåede initiativer? I så fald, er De da enig i, at dette kan gøres ved hjælp af en særlig internetside, som Europa-Kommissionen stiller til rådighed?

Ja. Derfor er det vigtigt, at retningslinierne er afbureaukratiserede og let forståelige. Det står initiativtagerne til en underskriftsindsamling frit, om de skal registre tiltaget on-line, f.eks. på en formular, der skal ligge på førnævnte EU-website, eller med brev til en bestemt afdeling i Bruxelles eller til Kommissionen. Uanset fremgangsmåden, er Kommissionen pligtig til at offentliggøre borgerinitiativet på websiden i samarbejde med initiativtageren. Det vil samtidig være den officielle igangsætningsdato for underskriftsindsamlingen.

8. Spørgsmål:

Hvilke særlige krav bør der stilles over for organisatorerne af et initiativ for at sikre åbenhed og demokratisk ansvar?

En organisations vedtægter og bestyrelsessammensætning kan ligge på en website, som jo er offentlig tilgængelig. Ligeledes skal en person /personer oplyse om deres identitet på en website eller på anden måde oplyse om deres identitet officielt. Samtidig skal baggrunden for borgerinitiativet, temaet, formålet og konsekvensen ved en lovmæssig gennemførelse af forslaget beskrives klart og tydeligt, så der er åbenhed om, hvad folk skriver under på.

Er De enig i, at det bør kræves af organisatorer, at de oplyser om den støtte og finansiering, de har modtaget til et initiativ?

Drejer det sig om en organisation vil finansieringen være tilgængelig via regnskabet,

herunder også oplysning om evt. støtte/anonym eller ej. Drejer det sig om en person/personer vil finansieringen på samme vis fremgå af det planlagte budget.

9. Spørgsmål:

Bør der fastsættes en frist for Kommissionens behandling af et borgerinitiativ?

Ja. Kommissionen skal hurtigst muligt og senest inden 6 mdr. igangsætte diverse procedurer. Der er flere stadier, når et borgerinitiativ er igangsat og dermed flere deadlines. F.eks. skal Kommissionen på førømtalte EU-website:

- løbende informere om, hvor sagen befinder sig i forløbet
- bekræfte modtagelsen af 1 mio. underskrifter
- meddele, at de accepterer gyldigheden af de modtagne underskrifter
- meddele, at de vil undersøge muligheden for at formulere et lovforslag
- meddele, om underskrifterne kræver en folkeafstemning og i så fald igangsætte relevante procedurer over for Rådet / Parlamentet.
- meddele dato for folkeafstemning, hvis lovforslaget vedtages. Datoen skal være den samme i hele EU og følge de enkelte landes procedurer herfor.

Skulle borgerinitiativet blive afvist, skal der inden for en vis frist være mulighed for:

- klageadgang
- at få foretræde for Kommissionen / Parlamentet for at tale sin sag
- at initiativtageren (organisation / person / personer) kan indkaldes for at uddybe forslaget nærmere
- at forslaget afprøves ved en folkeafstemning i hele EU.

10. Spørgsmål:

Er det hensigtsmæssigt at indføre regler til at forhindre, at borgerinitiativer om de samme spørgsmål indgives gentagne gange?

Nej. Skulle det ske, at borgerinitiativer om samme temaer indgives flere gange, så viser det blot, at der er bred interesse i EU-befolkningerne om samme sag, som Kommissionen i høj grad skal imødekomme. Jeg mener, at det endda burde animere Kommissionen til selv at tage initiativ til at udskrive en folkeafstemning om et så presserende borgerønske.

Ville den bedste måde at gøre dette i så fald være at indføre en form for afskrækkende faktorer - eller frister?

Nej, ingen skrækkampagner, ingen frister. Det er et vigtigt element i den demokratiske proces, at enhver borger i et EU-land når som helst kan fremsætte initiativer til underskriftsindsamling. Udfaldet af en sådan løser sig selv.

Jeg forventer at EU-Kommissionen tager hensyn til mine synspunkter, når den udformer sin forordning om, hvordan borgerinitiativer skal fungere i praksis.

Venlig hilsen

Erling Helmer Jensen

erlinghelmerjensen@hotmail.com

DK 2680 Solrød Strand

27.01.2010